

Συμβολή στὸν Ἀντι-εκτρωσιακὸ Ἀγῶνα



ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ
Τὸ βιβλίο
αὐτὸ εἶναι
ἕνα ἀποκαλυπτικὸ
ἔργο τοῦ
ἁγίου Ἰωάννου
τοῦ Κρητικοῦ.

Ἕνας Γυναικολόγος «τὰ λέει ἔξω ἀπὸ τὰ δόντια»*

Ἐξομολογεῖται καὶ μετανοεῖ δημοσίως γιὰ τὶς ἐνδομήτριες παιδοκτονίες του

Σημαντικὴ συμβολὴ στὸν ἀντι-εκτρωσιακὸ ἀγῶνα

Τ**Ο κείμενο**, τὸ ὁποῖο ἐν συνεχείᾳ ἀναδημοσιεύουμε, εἶναι ἄκρως ἀποκαλυπτικὸ γιὰ τὴν τόλμη, τὴν εὐλικρίνεια καὶ τὴν ἀμεσότητα του. Τὰ ὅσα ἀναφέρονται σὲ αὐτὸ γιὰ τὴν τραγικὴ κατάστασι στὴν γείτονα χώρα τῆς Σερβίας, ἀντικατοπτρίζουν δυστυχῶς καὶ τὴν зоφερά πραγματικότητα τῆς πατρίδος μας.

Εἶναι παρήγορη ἡ ὑπαρξὶ ἀφυπνιστικῶν φωνῶν, ὅπως ἡ παροῦσα ἐκ Σερβίας, καὶ εἶθε αὐτὲς νὰ πολλαπλασιασθοῦν, νὰ διεγείρουν συνειδήσεις, νὰ ὀδηγήσουν σὲ μετάνοια καὶ νὰ παύσῃ ἐπὶ τέλους τὸ Ὀλοκαύτωμα τῶν Ἐκτρώσεων, ὥστε νὰ γίνῃ ὁ Θεὸς ἴλεως!...

Ὁ ἱατρός Στόγιαν Ἀδάσεβιτς εἶναι ὁ μοναδικὸς γυναικολόγος εἰς τὴν Σερβίαν, ὁ ὁποῖος δημοσίως ὡμολόγησεν ὅτι ἡ ἔκτρωσις εἶναι φόνος, διὰ τὸν ὁποῖον εὐθύνονται τόσοσιν ὁ ἱατρός, ὅσον καὶ ἡ μητέρα. Μόλις ἐκυκλοφόρησεν (εἰς τὰ σερβικά) τὸ βιβλίον του: «Ἡ ἀγιότης τῆς ζωῆς», τὸ ὁποῖο εἶναι μία συλλογὴ τῶν ἄρθρων του περὶ τῆς ἐνδομητρίου παιδοκτονίας.

Παραθέτομεν ἓνα μέρος αὐτῆς τῆς πολυτίμου μαρτυρίας, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ περιοδικὸν τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας «Ὁρθοδοξία»:

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ποία ἦτο ἡ στιγμή, ποὺ καταλάβατε ὅτι ἐκτελοῦντες τὴν ἔκτρωσιν, φονεύετε τὸ ἀνθρώπινον ὄν;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Εἶμαι ἱατρός, γνωρίζω τὰς πράξεις μου, εἶμαι ἔνοχος δι' ὅλας τὰς φρικαλεότητας ποὺ ἔκανα ἐργαζόμενος ὡς γυναικολόγος καὶ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ μαρτυρήσω, νὰ ἀφυπνίσω, νὰ προειδοποιήσω ὅτι ἡ διακοπὴ τῆς ἐγκυμοσύνης οὐσιαστικῶς εἶναι φόνος τοῦ ἀγεννήτου ἀνυπερασπίστου παιδιοῦ. Εἰς τὰς ὀριζομένας

υποχρεώσεις τῆς ἐργασίας μου ἦσαν καὶ αἱ νόμιμοι ἐκτρώσεις. Τότε δὲν ἐγνώριζα ὅτι πράττω φόνον, τώρα, ὅμως, ὑποστηρίζω καὶ γνωρίζω ὅτι ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἶναι μεγάλη. Εἰς τὸ πανεπιστήμιον ἐδιδάχθην ὅτι τὸ παιδί εἶναι ζωντανόν, μόλις γεννηθῆ μετὰ τὸ πρῶτον του κλάμα. Πρὸ τοῦ κλάματος ὑπάρχει μόνον ὡς ἓνα τῶν ὀργάνων τῆς μητέρας του: ὡς ἓνα δόντι, ὡς ἓνας νεφρός, ὡς ἡ σκωληκοειδὴς ἀπόφυσις.

Ἔκανα ἀπὸ 48.000 ἕως 62.000 ἐκτρώσεις! Τοῦτο εἶναι ὡς νὰ ἔχω ἐξαφανίσει μίαν ὀλόκληρον πόλιν. Τὸ Βελιγράδιον ἔχει τόσα νοσοκομεῖα καὶ ἀρκετὰς ἰδιωτικὰς κλινικάς, ἐνθα γίνονται αἱ ἐκτρώσεις! Εἰς τὰ τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ '80 ἐνεφανίσθη τὸ ὑπερηχογράφημα μετὰ τὴν διαγνωστικὴν του δυνατότητα καὶ μοῦ ἔφερε πολλὰς ἐκπλήξεις. Εἶδα τὸ ἔμβρυον, τοὺς κτύπους τῆς καρδίας του, τὰς κινήσεις, τὸ ἀνοιγμα τοῦ στόματός του. Εἰς τὰ μεγαλύτερα ἔμβρυα παρετήρησα τὸ «πιπίλισμα» τοῦ ἀντίχειρος. Τὸ ἔμβρυον ἐσκεπτετο καὶ ἠσθάνετο, διότι ἀντέδρα εἰς τοὺς βαθεῖς διαπεραστικούς ἤχους ἐπιταχύνον τὰς κινήσεις του. Καὶ ὕστερα ἀπὸ 4-5 λεπτά, ὅσον διαρκεῖ ἡ ἔκτρωσις, τὸ ἔμβρυον τοῦτο, αὐτὸ τὸ ἴδιον ἀνθρώπινον ὄν, κεῖται τεμαχισμένον μεταξὺ τῶν ἐργαλείων εἰς τὸ τραπέζι.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Πότε ἐπαύσατε νὰ κάνετε ἐκτρώσεις;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Αὐτὸ ποὺ θὰ σᾶς διηγηθῶ τώρα, εἶναι ὀχληρὸν καὶ πάρα πολὺ ἐπίπονον, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὠραιοποιούμεν κάτι, τὸ ὁποῖον ἀφ' ἑαυτοῦ εἶναι φρικτόν. Πρὸς θλίψιν καὶ δυστυχίαν μου τὸ 1988 ἔκανα ἔκτρωσιν εἰς μίαν προχωρημένην ἐγκυμοσύνην τῶν 4, 5 μηνῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς τῆς ἐγχειρήσεως, τῆς ὁποίας τὰς λεπτομερείας δὲν ἠμπορῶ νὰ περιγράψω ἄνευ ταραχῆς, φρικτιῶν ἀνεκάλυψα τὸν φονεὰ ἐντός μου. Μία ἐγχείρησις, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ εἶναι μία πρᾶξις ρουτίνας, μετετρέπη εἰς ἓνα πραγματικὸν ἐφιάλτην.

Μετὰ τὴν πρώτην κίνησιν τοῦ θλάστου ἔβγαλα τὸ χεράκι καὶ τὸ ἔρριξα ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι τῶν ἐργαλείων. Ἰδοὺ – τὸ νεῦρον τοῦ χεριοῦ ἔπεσεν εἰς τὴν ἄκρην τῆς κομπρέσσας βρεγμένης μετὰ ἰώδιον. Τὸ ἰώδιον ἐρέθισε τὸ νεῦρον καὶ τὸ μικρούλικον χεράκι ἄρχισε νὰ συσπᾶται.

Μετὰ τὴν ἐπομένην κίνησιν ἔβγαλα τὸ πόδι. Καὶ συνέβη τὸ ἴδιον – τώρα ἔτρεμε καὶ ἐσυσπᾶτο τὸ πόδι. Κάτι ὅμοιον δὲν μοῦ εἶχε συμβῆ ποτὲ πρὶν. Ὑστερον προσεπάθησα μετὰ τὸν θλάστην νὰ συλλάβω καὶ τὴν καρδίαν, ἡ ὁποία ἀκόμη ἐκτύπα καὶ ὑπὸ τὸν θλάστην ἔκανε σπασμούς



ὄλοεν καὶ ἀργότερον... καὶ ἀργότερον καὶ ἐπιτέλους ἔπαυσε.

Τότε ἐσυνειδητοποίησα ὅτι ἔπραξα φόνον, ὅτι ἐθανάτωσα ἄνθρωπον. Ἡ γυναίκα αἰμορράγει πολύ, ἡ ζωὴ της ἐκινδύνευε. Προσηυχήθη: «Κύριε, βοήθησέ με νὰ σώσω αὐτὴν τὴν γυναίκα καὶ τιμώρησε ἐμένα!». Ἔκτοτε ποτὲ μου δὲν ἐπανέλαβα ὁμοίαν πρᾶξιν. Ἔτυχε ἡ νέα μου γνώσις νὰ συμπίπτῃ μὲ τὴν ἀποψιν τῆς Ἐκκλησίας - ὅτι τὸ ἔμβρυον εἶναι ζωντανὸν ἤδη ἀπὸ τὴν σύλληψίν του, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν στιγμὴν τῆς γονιμοποιήσεως τοῦ ὠαρίου.

Ἡ ἐνδομήτριος παιδοκτονία εἶναι πολὺ μεγαλυτέρα καὶ βαρυτέρα ἁμαρτία ἀπὸ τὸν ἀπλοῦν φόνον, ἐπειδὴ τὸ ἔμβρυον ἐντὸς τῆς μήτρας εἶναι ἀδύναμον νὰ ἀμυνθῇ, ἐνῶ δὲν πταίει διὰ τίποτε· μόνον ἐκεῖνο εἶναι ἄνευ προσωπικοῦ πταίσματος εἰς ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος, διότι δὲν ἐγεννήθη κἄν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Διὰ τὸ πῶς θὰ χρησιμοποιηθοῦν τὰ ἔμβρυα, τὰ ἐκτρωθέντα κατὰ τὴν διακοπὴν τῆς ἐγκυμοσύνης - τόσον τὴν φυσικὴν ὅσον καὶ τὴν τεχνητῶς προκαλουμένην - δὲν χρειάζεται ἡ ἄδεια τῆς μητέρας τοῦ ἐμβρύου. Ποία εἶναι ἡ τύχη αὐτῶν τῶν τεμαχισμένων μικροσκοπικῶν σωμάτων;



ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Σπανίως διερωτᾶται κανεὶς τί συμβαίνει μὲ αὐτὰ τὰ ἔμβρυα εἰς τὰ νοσοκομεῖα μας. Εἰς τὴν χώραν μας κανεὶς δὲν ἀνακοινώνει καὶ δὲν δημοσιεύει πληροφορίας αὐτοῦ τοῦ εἴδους. Δὲν ὑπάρχουν αἱ κατάλληλοι βάσεις διὰ τὴν ἐπιστημονικο-ερευνητικὴν ἐργασίαν καὶ διὰ τὴν χρῆσιν αὐτῶν τῶν ἐμβρύων εἰς τὴν φαρμακευτικὴν βιομηχανίαν, διότι τοῦτο εἶναι ἐξαιρετικῶς δαπανηρόν. Καὶ πρὸς τὸ παρόν, ὅσον γνωρίζω, δὲν ὑπάρχουν κἄν αἱ συνθήκαι διὰ τὴν ἐμπορευματοποίησιν. Εἰς ἡμᾶς αὐτὰ τὰ ἔμβρυα ἀντιμετωπίζονται ὡς ἰατρικὸν ἀπόβλητον. Ἐναποτίθενται εἰς μαύρους σάκκους, μαζὶ μὲ τὰ λοιπὰ ὄργανα τὰ ἀπομείναντα ἀπὸ διαφόρους ἐγχειρήσεις εἰς τοὺς ἐνήλικας ἀσθενεῖς καὶ καίγονται ὅλα ὡς ἀπόβλητα.

Ὡς κοινωνία εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ προστατεύσωμεν τὸ παιδί ἰατρικῶς, ἠθικῶς, δικαστικῶς καὶ νομικῶς, διότι πρέπει νὰ ἔχῃ ὅλα τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἔχει ἓνας ἐνήλιξ. Τοῦτο εἶναι τὸ καθήκον μας πρὸς ὅλα τὰ μέλη τῆς κοινωνίας μας.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ὑπάρχει ἡ ἀκριβὴς στατιστικὴ πληροφορία περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διαπραττομένων ἐκτρώσεων εἰς τὴν Σερβίαν;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρχη ἓνα τέτοιον εἶδος στατιστικῆς καὶ ὅλαι αἱ σχετικαὶ πληροφορία εἶναι ψευδεῖς. Ἡ μία στατιστικὴ μᾶς

ένημερώνει ότι έχουμε 120.000 έκτρώσεις τόν χρόνον, ή άλλη στατιστική μᾶς ένημερώνει ότι αὐτός ο άριθμός είναι πολλαπλάσιος - 420.000 έκτρώσεις τόν χρόνον. Έγώ θεωρώ ότι εἰς ένα γεννημένον παιδί άντιστοιχοῦν 25 έκτρώσεις.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Τί άποψιν έχετε δια τὸ ζήτημα τῆς άντισυλληψεως;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Η άντισύλληψις σημαίνει τὸ πράττειν έναντίον τῆς συλληψεως. Τὴν ταξινομῶ εἰς τρία εἶδη: Τὸ πρῶτον εἶδος εἶναι ή έγκράτεια καὶ εἶναι έπιτετραμμένον· τὸ δεύτερον εἶδος εἶναι ή ικανοποίησις τῆς όρμῆς άνευ έκσπερματώσεως καὶ δέν εἶναι έπιτετραμμένον· τὸ τρίτον εἶδος εἶναι σατανικόν καὶ δίδει τὴν δυνατότητα τῆς έφαρμογῆς μιᾶς όλοκλήρου σειρᾶς εἰς τὴν οὐσίαν έκτρωτικῶν μέσων, αλλά τὰ όποία όνομάζουν άντισυλληπτικά: τὸ σπιράλ, τὸ «χάπια» κ.τ.λ.

Τί εἶναι τὸ «σπιράλ»; Εἶναι ένα μηχανικόν στοιχείον, τὸ όποιον εἰσάγεται εἰς τὴν μήτραν, δια νά προκαλέση τὴν στείρωσιν. Τὸ κάθε «σπιράλ» εἶναι έκτρωτικόν. Τὰ πρῶϊμα τέστ έγκυμοσύνης άποδεικνύουν ότι αἱ γυναῖκες, έχουσαι τὸ «σπιράλ», έγκυμονοῦν περισσοτέρας φορᾶς τόν χρόνον. Τὸ «σπιράλ» μόνο έμποδίζει τὸ έμβρυον νά έμφυτευθῆ εἰς τὴν μήτραν καὶ εκείνο συνεπῶς άποθνήσκει εἰς τὴν ήλικίαν τῆς μιᾶς έβδομάδος. Τὸ ἴδιον πρᾶγμα έχομεν καὶ με τὰ «χάπια». Ταῦτα έμποδίζουν τὴν ώρίμανσιν τοῦ ώριου, άλλοιώνουν τόν βλεννογόνον χιτῶνα τῆς μήτρας, ὥστε νά μῆ γίνῃ δεκτικὴ δια τὸ έμβρυον.

Υπάρχουν πολλαὶ άπληροφόρητοι γυναῖκες, αἱ όποῖαι άφελῶς υίοθετοῦν τὴν κοινὴν άνεύθυνον στάσιν άπέναντι εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Εἶδατε εἰς τὰ μέσα ένημερώσεως, τὰ γυναικεῖα περιοδικά, τὰς έκπομπὰς - καὶ ήκούσατε κάπου ή ποτὲ κανένα λόγον έναντίον τῶν έκτρώσεων, τῶν άντισυλληπτικῶν καὶ τῆς έξωσωματικῆς γονιμοποιήσεως;

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Τί εἶναι έξωσωματικὴ γονιμοποίησης;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Τὸ έχω κάνει καὶ αὐτό. Υποστηρίζω ότι ή έξωσωματικὴ γονιμοποίησης εἶναι κακόν. Γονιμοποιοῦνται περισσότερα ώάρια, ένίστε 10, 20 καὶ παραπάνω, γίνεται διαφοροποίησης καὶ θανατώνεται πᾶν περισσευόμενον έμβρυον, δια νά διευκολυνθῆ ή έπιβίωσις τὸ πολὺ τριῶν έμβρύων. Έάν ληφθοῦν περισσότερα άπό τὰ τρία, τότε εἶναι άνάγκη νά μειώσωμεν τόν άριθμόν των, διότι ή μήτρα δέν θά ήδύνατο νά άντέξῃ τὴν κυοφορίαν.

Μετάφρασις άπό τὰ σερβικά: Μιλίτσα Βέσκωφ

(*) Έφημερ. «Όρθόδοξος Τύπος», άριθ. 1579/7.1.2005, σελ. 3.